

ZARZĄDZENIE

Dnia 8 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

na podstawie art. 135 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390) w zw. z art. 13 k.p.k.

zarządził

odmówić przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej J. M. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w M.

UZASADNIENIE

Ściganie przestępstwa, którego popełnienie pełnomocnik wnioskodawcy zarzuca J. M. – prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w M., określonego w art. 228 § 3 k.k., odbywa się z oskarżenia publicznego. Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 13 k.p.k. uzyskanie zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie, należy do oskarżyciela. Wymóg posiadania określonego w art. 13 k.p.k. statusu oskarżyciela należy zatem uznać za wymóg formalny dla podmiotu, który może wnosić o przeprowadzenie postępowania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej i wnioszek taki w toku tego postępowania następnie popierać.

W przypadku, w którym akcie oskarżenia nie wnosi oskarżyciel publiczny, pokrzywdzony, po spełnieniu warunków przewidzianych w art. 330 § 2 k.p.k., może wnieść do sądu akt oskarżenia i występować w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy subsydiarny.

W niniejszej sprawie nie można uznać, by M. T. posiadał status oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego z uwagi na to, że w wymienionej sprawie subsydiarny akt oskarżenia przeciwko J. M. nie został wniesiony. Taka informacja jednoznacznie wynika z pisma pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 18 kwietnia 2024 r. (k. 76).

Zgodnie natomiast z art. 135 § 4 ustawy – Prawo o prokuraturze, jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37), przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia, w drodze zarządzenia, jego przyjęcia. Zważywszy zatem na treść powołanego przepisu, a zarazem brak wymaganego przez ustawę statusu oskarżyciela, jaki powinien posiadać M. T., warunkującego możliwość przeprowadzenia postępowania delibacyjnego, należało odmówić przyjęcia wniosku i dlatego zarządzono jak wyżej.

[M. T.]

[ms]